

Mądrość cnotą Bożego intelektu

„GDZIE BYŁEŚ, GDY ZAKŁADAŁEM ZIEMIĘ?”

„Ale głosimy mądrość Bożą tajemną, zakrytą, którą Bóg przed wiekami przeznaczył ku chwale naszej” – 1 Kor. 2:7.

Apostoł św. Piotr pisze do wybranego ludu Bożego: *„Ale wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości” – 1 Piotra 2:9.*

Pomiędzy podstawowymi cnotami charakteru Boga mądrość jest cnotą dominującą. Jest ona postrzegana we wszystkich dziełach naszego Stworzyciela, począwszy od najdrobniejszych cząstek materii ożywionej i nieożywionej, a skończywszy na ogromie wszechświata z miliardami galaktyk i bilionami gwiazd oraz innych potężnych tworów bezgranicznej przestrzeni. Człowiek, istota obdarzona rozumem, posiadająca cząstkę inteligencji, powinien na podstawie obserwacji otoczenia, przyrody oraz istot żywych poznać Tego, który to wszystko tak cudownie ukształtował. Apostoł Paweł pisze:

„Ponieważ to, co o Bogu wiedzieć można, jest dla nich jawne, gdyż Bóg im to objawił, bo niewidzialna Jego istota, to jest wiekuista Jego moc i bóstwo mogą być od stworzenia świata oglądane w dziełach i poznane umysłem, tak iż nic nie mają na swoją obronę” – Rzym. 1:19-20.

Całe to cudowne dzieło Boże, które tylko w nieznacnej części możemy poznawać i rozumieć, zostało dokonane dzięki wielkiej i nieograniczonej mądrości Bożej.

„Pan mądrością ugruntował ziemię i rozumem stworzył niebiosy” – mówi Salomon (Przyp. 3:19).

I znów stwierdza: *„Początkiem wszystkiego jest mądrość” (Przyp. 4:7 BG)*, więc możemy sobie uzmysłowić bezmiar dzieł Bożych, które od prawieków są dokonywane z ogromną precyzją, a ich dokończenie jest od początku dokładnie przewidziane w Jego planie dzięki tej cudownej mądrości.

W Księdze Przypowieści, rozdział 8, Salomon opisuje

dostojeństwo i wieczność mądrości: *„Słuchaj! Mądrość tak woła, rozum tak się odzywa”*. Tak pochwałę mądrości opiewa ten, który był nią przez Boga szczególnie obdarzony. Proroczo mówi o mądrości jako o pierwocinie Bożego stworzenia: *„Pan stworzył mnie jako pierwociny swojego stworzenia, na początku swych dzieł, z dawna” (w. 22)*. I chociaż w tej proroczej wypowiedzi dopatrujemy się personalnie osoby Logosa jako pierwiastka Bożego stworzenia, to właśnie świadczy, że mądrość Stworzyciela była początkiem całego Jego działania. Pismo Święte przekazuje bardzo skrótową informację dotyczącą dzieła stworzenia, a i to dotyczącą tylko wszechświata materialnego, głównie naszej planety Ziemi. Natomiast odnośnie światów pozamaterialnych – duchowych, mamy tylko krótkie wzmianki o licznych stanach duchowych istot. Te wszystkie dzieła Boże, niedostępne naszym ludzkim umysłem, zostały stworzone i uformowane mądrością Bożą w znacznie wcześniejszej przeszłości. Jednak zarówno te dzieła w niedostępnych nam wymiarach duchowych, jak i te, które możemy po części poznawać, są realizowane w jednym wielkim, mądrym planie naszego Boga, a Pismo Święte nas informuje, że częściowo objawiona nam tajemnica tego planu zostanie zrealizowana, gdy wszystko zostanie połączone w jedną całość, i to co jest na niebiosach, i to co jest na ziemi w Nim, to jest w Chrystusie (Efezj. 1:10).

Adam, pierwszy człowiek, został stworzony na obraz i podobieństwo Boże, w tym również z cechami doskonałego intelektu. Z powodu braku doświadczenia i wrogiego działania kusiciela przestąpił prawo Boże i zgrzeszył, wskutek czego ludzkość popadła w degradację i w znacznej części utraciła cechy podobieństwa Bożego. Jednak dzięki temu, że Bóg w swoim mądrym planie przejrzał Odkupiciela, to w Nim jeszcze przed stworzeniem rasy ludzkiej widział ją doskonałą i w Jego społeczności. Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre (1 Mojż. 1:31). Jego wszystkie dzieła były już dokonane od założenia świata (Hebr. 4:3). Dzięki temu mądrymu przejrzaniu przyszłość ludzkości przedstawia się bardzo interesująco.

Obecnie ludzie nauki, posiadający coraz lepszy sprzęt badawczy, mimo że nie posiadają wiedzy o Bogu i Jego działaniu, wpadają w podziw, że cud powstania wszechświata, a szczególnie cud życia, nie mógł być dziełem przypadku. Podstawowym założeniem nauki jest to, że fizyczny wszechświat nie jest jedynie bezsensowną zbieraniną obiektów i zjawisk połączonych ze sobą w przypadkowy sposób. Istnieje raczej spójny plan rzeczy. Często wyraża się to prostym aforyzmem, że w naturze panuje porządek. Uczeni dochodzą do jednoz-

nacznego wniosku, że musiał być jakiś bardzo mądry i dalekowzroczny projektant. Już w przeszłości tacy uczeni jak Galileusz i Newton oraz im współcześnie uważali prawa rządzące przyrodą za przejaw myśli Boga, a ich elegancka matematyczna postać była przejawem racjonalnego planu Bożego względem wszechświata. Nawet uczeni o przekonaniach ateistycznych z rozczuleniem rozprawiają o wielkości, dostojności, harmonii, elegancji i zwykłej genialności wszechświata, którego stanowią zaledwie małą, delikatną cząstkę. Dla nas, którzy to całe wspaniałe dzieło odbieramy jako znak cudownej Bożej mądrości, takie stwierdzenia ludzi nauki są wielce budujące. Możemy swój podziw wyrazić słowami psalmów: „Wielki jest Pan nasz i potężny w mocy, mądrość Jego jest niezmierna” (Psalm 147:5) oraz „O jak liczne są dzieła Twoje, Panie! Tyś wszystko mądrze uczynił” (Psalm 104:24).

Gdy uczeni analizują budowę i położenie naszej planety Ziemi, podziwiają, że wszystkie warunki, jakie na niej i wokół niej istnieją, są precyzyjnie dopasowane, aby mogło istnieć życie biologiczne. Gdyby chociaż niektóre z nich nawet nieznacznie różniły się od tych, które istnieją, życie nie mogłoby istnieć w tej postaci jak obecnie. Odległość Ziemi od Słońca znajduje się jest optymalna. Położenie bliższe spowodowałoby bardzo wysoką temperaturę, natomiast położenie dalsze bardzo niską. Gdyby masa Ziemi była trochę mniejsza, jej grawitacja byłaby tak słaba, że nie mogłaby utrzymać tlenu, bez którego życie nie może istnieć. Gdyby masa Ziemi była zbyt duża, zatrzymałaby wiele pierwotnych trujących gazów, co uniemożliwiłoby rozwój życia. Również Księżyc ma dokładnie taki rozmiar i masę, który powoduje stabilizację orbity Ziemi. Duże znaczenie mają również planety sąsiednie, a szczególnie planeta Jowisz o dużej masie, która oczyszcza otoczenie, przechwytyjąc ogromne ilości asteroidów, które docierając do Ziemi, niszczyłyby istnienie życia na niej. Również pod względem położenia w galaktyce Drogi Mlecznej, mniej więcej w dwóch trzecich odległości od środka, Ziemia znajduje się w strefie uprzywilejowanej. Gdyby Układ Słoneczny znajdował się zbyt blisko środka Galaktyki, gdzie czai się czarna dziura, pole promieniowania byłoby tak intensywne, że nie mogłoby istnieć życie biologiczne. Gdyby natomiast Układ Słoneczny był zbyt daleko, nie byłoby w okolicy dużo cięższych pierwiastków, koniecznych do tworzenia podstawowych składników życia.

Można podać jeszcze wiele przykładów z których wynika, że Ziemia znajduje się w strefie szczególnie przyjaznej, co jeszcze bardziej potwierdza, że Bóg przygotowując Ziemię do swojego ważnego dzieła, zadbał o każdy najdrobniejszy szczegół, aby życie powołane przez Niego nie ulegało żadnemu zakłóceniu. Prorok Jeremiasz (Jer. 10:12) podziwia wielką mądrość Stworzyciela: „On stworzył ziemię swoją mocą, utwierdził okrąg ziemi swoją mądrością, a swoim rozumem rozpostarł

niebiosą”. Istotnie całe dzieło stworzenia świadczy o genialnej mądrości naszego Boga i Stworzyciela.

Innym bardzo ważnym elementem dzieła Bożego jest cud życia. Różnorodność form świata roślinnego i zwierzęcego, funkcja ich rozwoju i działania jest zadziwiająca. Najbardziej zadziwiającym tworem jest człowiek, stworzony cudownie, dla którego też całe otoczenie zostało tak pieczołowicie przygotowane. Z istotami ludzkimi Bóg wiąże realizację części swego wielkiego planu. Prorok Dawid w Psalmie 139:13-15 podziwia cud stworzenia istoty ludzkiej i wielbi Boga za to dzieło: „Wystawiam cię za to, że cudownie mnie stworzyłeś. Cudowne są dzieła twoje, i duszę moją znasz dokładnie”; „Bo ty stworzyłeś nerki moje, ukształtowałaś mnie w łonie matki mojej”.

Organizmy biologiczne są niezwykle złożone, składają się z różnorodnych komponentów, lecz działają razem w spójny i zadziwiająco uporządkowany sposób. Żywa komórka zawiera miniaturowe pompy, dźwignie, silniki, wirniki, turbiny, śruby napędowe, nożyce i wiele innych przyrządów znanych nam z ludzkiego warsztatu, a wszystkie są wspaniałymi przykładami nanotechniki. Całe to zbiorowisko działa z olbrzymią skutecznością, czasem niezależnie a czasem we współpracy z innymi komórkami. Sterujące i kontrolne funkcje komórki są zakodowane w jej wewnętrznej bazie danych, jaką jest DNA, które realizuje instrukcję za pomocą cząsteczek pośredniczących. W większym organizmie, jak to jest w przypadku człowieka, olbrzymia ilość komórek łączy się i współpracuje w celu utworzenia organów, takich jak oczy, uszy, mózgi, wątroby i nerki, z których wiele jest niezwykle skomplikowanych pod względem formy i pełnionej funkcji. Sam ludzki mózg zawiera więcej komórek, niż jest gwiazd w galaktyce Drogi Mlecznej, a długość włókien nerwowych i krwionośnych może kilkakrotnie opleść kulę ziemską. Wszystko więc w sumie tworzy oszałamiający zestaw cudów, które zostały zaprojektowane i z doskonałą precyzją zostały wykonane.

Gdy rozmyślamy o cudownych dziełach Bożych dokonanych dzięki Jego potężnej mądrości, czujemy się oszołomieni i z pokorą składamy hołd i uwielbienie Jego wielkości. Jesteśmy wdzięczni naszemu Ojcu, że tych cudownych rzeczy dokonał z myślą o nas, swoim stworzeniu, i nadal się nami interesuje oraz hojnie nam błogosławi.

„Bogu, który jedynie jest mądry, niech będzie chwała na wieki wieków przez Jezusa Chrystusa. Amen” – Rzym. 16:27.

Mądrość Boża w życiu chrześcijanina

Cecha Bożej mądrości jest zakodowana w każdej istocie ludzkiej, gdyż jest ona stworzona na Jego obraz i po-

dobieństwo. Jedyne inteligentne stworzenie na Ziemi, posiadające mózg obdarzony bogactwem myślenia i rozumienia wyższych rzeczy. Jest to cudowny dar, dzięki któremu człowiek jest zdolny rozumieć dzieła Stworzyciela. Dla dziecka Bożego, poświęconego i spłodzonego z ducha świętego, cnoty Bożego charakteru są podstawowym wzorem w życiu ofiarniczym. Pan Jezus powiedział:

„Bądźcie wy tedy doskonali, jak Ojciec wasz niebieski doskonały jest” – Mat. 5:48.

Niedościgniony wzór do naśladowania przyniósł nam od Ojca Jego Syn, a nasz Zbawiciel: *„...który stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i poświęceniem, i odkupieniem”*(1 Kor. 1:30). Dzięki temu możemy pojmować głębokie rzeczy Boże, rozumieć zarysy Jego planu względem nas – Nowego Stworzenia, a również względem całego Jego stworzenia. Również dzięki temu nasza wiara nie będzie się opierała na mądrości ludzkiej, lecz na mocy i mądrości Bożej.

Czym więc jest mądrość i w jaki sposób mądrość Boża powinna się objawiać w naszym życiu? Według słownika mądrość wyraża się głębokością rozumu, rozmiętnością celu życia i celowości istnienia świata; jest to umiejętność stosowania rozumu i wiedzy do osiągania celów zamierzonych. W życiu chrześcijanina mądrość Boża powinna się przejawiać w umiejętności rozróżniania dobrego i złego, w umiejętnym wartościowaniu rzeczy, pojmowaniu spraw duchowych i rozumieniu celu życia. Mądrość ta pozwala nam doceniać wartość łaski Bożej, która nam została dana z Jego wielkiej miłości. Apostoł Paweł pisze: *„Ale głosimy mądrość Bożą tajemną, zakrytą, którą Bóg przed wiekami przeznaczył ku chwale naszej”* – 1 Kor. 1:7. Ocena wspaniałej łaski Bożej jest wyrazem posiadania tej mądrości, dzięki której możemy pojąć,

„jaka jest długość, szerokość, wysokość i głębokość miłości Chrystusowej, która przewyższa wszelkie poznanie, i abyśmy mogli być wypełnieni całkowicie pełnią Bożą” (Efezj. 3:18-19).

Brak oceny bogactwa spraw duchowych świadczy o słabości umysłowej tych, którzy zaniedbują wspaniałe przywileje obietnic Bożych. Apostoł Paweł napomina, aby łaski Bożej nie przyjmować nadaremnie. Aby móc doceniać ogrom danej nam łaski w obecnym czasie, musimy bardzo zabiegać o wzrost mądrości Bożej i dar ducha świętego.

Modlitwa do Boga o przymnożenie wiary i światła ducha świętego może zwiększyć poznanie Jego mądrości

ci i spowoduje większą ocenę Jego łaski. Salomon mówi:

„Gdyż Bóg daje mądrość, z Jego ust pochodzi poznanie i rozum” – Przyp. 2:6. Apostoł św. Jakub zachęca: *„A jeśli komu z was brak mądrości, niech prosi Boga, który wszystkich obdarza chętnie i bez wypominania, a będzie mu dana. Ale niech prosi z wiarą”* – Jak. 1:5-6.

Aby jednak prosić, należy wcześniej przeprowadzić analizę swego stanu duchowego i zdać sobie sprawę z przyczyny braku tej mądrości pochodzącej z góry. Jeżeli zaniedbujemy nasze obowiązki dbania o życie duchowe, natomiast inwestujemy całą naszą energię w sprawy doczesne, to niestety efekty naszego rozwoju będą pozostawiać wiele do życzenia. Wówczas efekty naszej modlitwy o wzrost duchowy będą takie, jak w przypadku człowieka, który – według słów apostoła Jakuba – przygląda się w zwierciadle swojemu obliczu, a gdy odejdzie, zaraz zapomina, jakim jest.

Cechy prawdziwej i fałszywej mądrości opisuje apostoł Jakub (Jak. 3:13-18).

„Czy jest między wami ktoś mądry i rozumny? Niech to pokaże przez dobre postępowanie uczynkami swymi, nacechowanymi łagodnością i mądrością.”

Postępowanie niegodne prawdziwego chrześcijanina, wprowadzanie złych obyczajów i niepokoju w społeczności i rodzinach nie świadczy o posiadaniu ducha mądrości i roztropności. *„Bo gdzie jest zazdrość i kłótność, tam niepokój i wszelki zły czyn.”* Prawdziwą mądrość, pochodzącą z góry od samego Boga, który jest źródłem mądrości, definiuje Apostoł: *„Ale mądrość, która jest z góry, jest przede wszystkim czysta, następnie miłująca pokój, łagodna, ustępliwa, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, niestronnicza i nieobłudna”*. Jest to ideał prawdziwej Bożej mądrości, która powinna się przejawiać w życiu i postępowaniu wszystkich Jego stworzeń. Mądrość taka jest uczciwa, szczerza, dąży do pokoju, zgody i jedności. Jest pełna miłosierdzia względem tych, co w nieświadomości popełnili zło, nie toleruje błędu w bracie dlatego, że jest on bratem, lecz strofuje go z dobrocią i pokorą, nie lekceważy cnót w nieprzyjacielu, bez uprzedzeń.

Cnoty prawdziwej mądrości, która pochodzi z góry od Ojca światłości, są tożsame z owocami ducha świętego wymienionymi w Liście do Galacjan 5:22-23. Posiadanie takiej mądrości pozwoli nam żyć zgodnie z zasadami Prawdy. *„Jeśli według ducha żyjemy, według ducha też postępujemy”* (w. 25). Każdy, kto będzie się kierował

taką mądrością, będzie prawdziwym, miłym dzieckiem naszego wielkiego, pełnego mądrości Ojca i dostąpi zaszczytu dziedzictwa w Jego wspaniałym, chwalebnym Królestwie.

*„Przełoż królowi wieków nieśmiertelnemu,
niewidzialnemu, samemu mądremu Bogu, niech*

będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen” –
1 Tym. 1:17 (BG).

Kopak Jan
R-
„Straż”